



## בית משפט השלום בראשון לציון

04 דצמבר 2022

תאד"מ 21-12-68235 צדוק נ' ארטא אומנות ודפוס  
בע"מ

### פסק דין

לפני תביעה המוגשת מכוח סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982, המכונה בפי כל "חוק הספאס" ("החוק").

הנתבעת שלחה לכתובת הדואר האלקטרוני של הנתבעת 28 הודעות המכילות דבר פרסומת, בין התאריכים 28.4.19 ועד 28.10.20, זאת על אף מספר בקשות הסרה ("הודעות סירוב") ששלחה לנתבעת במהלך תקופה זו. על כן עותרת התובעת לפיצויים שאינם תלויים בנזק בסך 28,000 ₪, זאת מכוח סעיף 30א(ו) לחוק. הנתבעת מצדה טוענת כי יש לדחות את התביעה במלואה, זאת ממספר טעמים שונים.

בדיון שהתקיים לפני היום, נשמעה בקצרה עדותה של התובעת ולאחר מכן סיכמו ב"כ הצדדים את טענותיהם. אחר שעיינתי בכתבי הטענות, בראיות, בעדות התובעת ובסיכומים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה בלבד. להלן הטעמים לכך:

לא הוכח כי בזמן מן הזמנים נתנה התובעת לנתבעת הסכמה מפורשת לקבלת דברי פרסומת כנדרש בסעיף 30א(ב) לחוק. אדרבה, ככל שאכן ניתנה הסכמה בעבר הרחוק, הרי שזו ניתנה לחברה אחרת ("ארטא ציוד לאומנות גרפיקה ומשרד בע"מ" – להלן "ארטא הישנה") אשר הנתבעת ("ארטא החדשה") רכשה בשנת 2017 את פעילותה. פטור אני מלהכריע בשאלה האם בנסיבות העניין הסכמה ככל שניתנה מטעם התובעת לקבלת דברי פרסומת מחב' ארטא הישנה, עשויה להיחשב כהסכמה לקבלת דברי פרסומת גם מאת ארטא החדשה, שכן לא הובאה כל ראיה לכך שאכן ניתנה הסכמה שכזו מאת התובעת לחב' ארטא הישנה (לחשיבות זהות האישיות המשפטית לעניין סעיף 30א לחוק נא ר' רתק (בי"ש) 5472-03-20 אמיר אמרה ימהרן נ' ישראיר תעופה ותיירות בע"מ (2021)). כך או כך, תביעה זו הוגשה ממילא רק בגין דברי הפרסומת שנשלחו לתובעת לאחר משלוח הודעת סירוב הראשונה מטעמה, הודעה אשר לטענת הנתבעת לא התקבלה בידיה.

הנתבעת טוענת כי אין לסווג את מלוא ההודעות הנ"ל כדבר פרסומת כמובנו בחוק, שכן חלקן מהוות הודעות הכוללות עדכון עבור הלקוחות בדבר שעות פתיחת העסק בתקופת מגפת הקורונה, שירות משלוחים בתקופת הסגרים וכיו"ב. אחר שעיינתי בגוף הפרסומים לא מצאתי לקבל טענה זו, שכן גם הודעות אלו בדבר שעות הפתיחה ושירות המשלוחים נועדו "לעודד רכישת מוצר או שרות" כהגדרת המושג "דבר פרסומת" בסעיף 30א(א) לחוק (ר' והשו' רעא 1154/18 בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ נ' רן זינגר (2019)).

בגוף דברי הפרסומת הופיע כיתוב "להסרה" (להלן "כפתור הסר") אשר לדברי הנתבעת, לחיצה עליו מביאה באופן מיידי להסרת כתובת הדוא"ל של הלוחץ מרשימת נמעני הפרסום. ככל שהיתה התובעת עושה שימוש בכפתור זה היתה מפסיקה מיד לקבל דברי פרסומת מהנתבעת. ואולם, התובעת לא לחצה על "כפתור הסר" אלא שלחה הודעת דואר אלקטרוני מילולית אל הכתובת ממנה נשלח דבר הפרסומת, בה ביקשה להסירה מרשימת הנמענים. התובעת שבה ושלחה מספר תזכורות נוספות, בהן ביקשה שוב להסירה מרשימת הנמענים, אך ללא הועיל ("בקשות ההסרה" או "הודעות הסירוב").





## בית משפט השלום בראשון לציון

04 דצמבר 2022

תאד"מ 21-12-68235 צדוק נ' ארטא אומנות ודפוס  
בע"מ

1. הנתבעת לא הסירה את התובעת מרשימת הנמנעים, ולטענתה בקשות ההסרה כלל לא נתקבלה אצלה.  
2. הטענה בדבר אי קבלת בקשות ההסרה לא הוכחה, ולא הוגשה כל אסמכתא ממנה ניתן ללמוד שנפלה  
3. תקלה במערכת הדוא"ל של הנתבעת. אף לא צורף צילום מסך המלמד על רצף הודעות הדוא"ל אשר  
4. התקבלו בתיבת הדואר של הנתבעת במועדים בהם נשלחו בקשות ההסרה, ואשר אלו נעדרות ממנו.  
5. דבר דוא"ל אשר נשלח מבלי שנתקבלה כל הודעת שגיאה ומבלי שמצוין כי מדובר בתיבת דוא"ל חד  
6. כיוונית המנועה מלקבל תגובות ("אין להשיב") – חזקה כי הגיע ליעדו, אלא אם מקבל ההודעה יוכיח  
7. אחרת. בענייננו, לא הובאה ראשית ראיה התומכת בכך שדבר הדוא"ל לא התקבל, כי ארעה תקלה  
8. כלשהי, או שמדובר בתיבת דוא"ל בלתי זמינה. סביר אפוא מאוד לטעמי, כי הדבר "נפל בין הכסאות".  
9. ב"כ התובעת שלח מכתב התראה בדואר רשום לכתובת משרדי הנתבעת הנקובה בגוף הודעות  
10. הפרסום, אולם המכתב הושב ריקם ולא הגיע ליעדו. לבסוף פנה ב"כ התובעת בהודעת דוא"ל למשרד  
11. ב"כ הנתבעת, אגב דין ודברים שהתנהלו בין המשרדים בעניין מקרה אחר. או אז הסירה הנתבעת את  
12. התובעת מרשימת הנמנעים והחל ממועד זה, לא נשלחו אליה דברים פרסומת נוספים.  
13. סעיף 30א(ד) קובע, כי "הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת  
14. הנמען", כך בדיוק פעלה התובעת. סעיף 30א(ה)(1)(ג) קובע כי על המפרסם לציין בגוף דבר הפרסומת  
15. כי "זכותו של הנמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב כאמור בסעיף קטן (ד), ודרך אפשרית למשלוח  
16. הודעה כאמור שהיא פשוטה וסבירה בנסיבות העניין, ואם דבר הפרסומת משוגר באמצעות הודעה  
17. אלקטרונית – כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב".  
18. הנתבעת לא מילאה חובה זו, ובגוף דבר הפרסום לא צוינה כתובת דואר אלקטרוני תקפה לצורך מתן  
19. הודעת הסירוב. על אף זאת שלחה התובעת הודעות סירוב לנתבעת, לכתובת הדוא"ל הראשית של  
20. הנתבעת, כפי שמופיעה באתר האינטרנט שלה, תחת הכותרת "פרטים ליצירת קשר" ואשר ממנה  
21. נשלחו הודעות הפרסום. כאמור, לא עלה בידי הנתבעת לסתור את החזקה לפיה הודעת הסירוב הגיעה  
22. ליעדה.  
23. לא מצאתי ממש בטענת הנתבעת כי על התובעת היה ליצור קשר עם מי מעובדי החברה אשר היתה  
24. עמו בקשר מספר שנים קודם לכן (בשנת 2014), שכן כזכור מדובר בעובדי ארטא הישנה בטרם  
25. פעילותה נרכשה על ידי הנתבעת, כמו כן אין לצפות כי התובעת תשמר את קשריה עם עובדי החברה  
26. לאחר שנים.  
27. היוצא מדברינו עד כה הוא זה: הנתבעת שלחה דברי פרסומת שלא כדין לתובעת, ואף לאחר  
28. שהאחרונה שלחה מספר הודעות סירוב, לא חדלה הנתבעת מלהוסיף ולשלוח, זאת עד אשר יצר ב"כ  
29. התובעת קשר עם משרד ב"כ הנתבעת. כך, במשך תקופה של כשנה וחצי נשלחו לתובעת 28 דברי  
30. פרסומת, על אף שבמהלך תקופה זו שלחה התובעת מספר הודעות סירוב לכתובת הדוא"ל הרשמית  
31. של הנתבעת, המפורסמת באתר האינטרנט שלה ואשר ממנה נשלחו דברי הפרסומת. לנוכח האמור –  
32. עלה בידי התובעת להוכיח את יסודות תביעתה.  
33. על אף האמור, בכל הקשור לשיעור הפיצוי המגיע לתובעת, מצאתי להפחיתו ולהעמידו על רף נמוך,  
34. זאת מהטעם הבא: התובעת קיבלה במשך תקופה ארוכה הודעות פרסומת מאת הנתבעת, ועד מהרה





## בית משפט השלום בראשון לציון

04 דצמבר 2022

תאד"מ 21-12-68235 צדוק נ' ארטא אומנות ודפוס  
בע"מ

1 הבינה, או צריכה היתה להבין, כי הודעות הסירוב הנשלחות מטעמה אינן מטופלות, מסיבה זו או  
 2 אחרת. בכל עת יכולה היתה התובעת ללחוץ על "כפתור הסר" ובכך להביא במידה רבה של וודאות  
 3 להפסקה מיידית וסופית של משלוח דברי הפרסומת. הדברים ברורים וידועים בגדר ידיעה שיפוטית  
 4 ואין זה דבר שבמומחיות, כי לחיצה על "כפתור הסר" נועדה לגרום להסרה אוטומטית של כתובת  
 5 הדוא"ל של הלוחץ מרשימת הנמענים, בעוד משלוח בקשת הסרה מילולית, דורשת טיפול ידני של נציג  
 6 מטעם הנתבעת. התובעת נשאלה בעדותה – מדוע נמנעה מללחוץ על "כפתור הסר" ולא הייתה בפיה  
 7 כל תשובה. יש אפוא רגליים לכך, שהתובעת לא לחצה על הכפתור, במטרה להגדיל את הפיצוי הכספי  
 8 לו תהיה זכאית לאחר שיצטברו מספר רב של הודעות המכילות דברי פרסומת. הדבר מביאני למסקנה  
 9 כי פגם נפל בתום ליבה של התובעת, זאת לכל הפחות לאחר קבלת דברי פרסומת אחדים אשר נשלחו  
 10 לה, לאחר מספר תזכורות להודעת הסירוב מטעמה (לעניין משמעות אי לחיצה על "כפתור הסר"  
 11 וסוגיית תום הלב הקשורה בכך ר' רע"א 4704/20 יונתן בן-עמי נ' **FACEBOOK IRELAND LTD**  
 12 ((2021)).

13 אחר שהבאתי בחשבון את האמור לעיל, ושקלתי את כלל השיקולים הצריכים לעניין, ובכלל זה את  
 14 החשיבות באכיפת החוק וההרתעה מפני הפרתו, עידוד הנמען למימוש זכויותיו והיקף ההפרה, ומנגד  
 15 את מידת תום ליבה של התובעת כאמור לעיל, מצאתי לקבוע כי הנתבעת תשלם לתובעת סך של 6,000  
 16 ₪, בתוספת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 1,500 ₪.  
 17 הסכום האמור ישולם בתוך 30 יום מהיום.

18 המזכירות תחייב את התובעת במחצית השנייה של האגרה. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.  
 19  
 20 **ניתנה והודעה היום י' כסלו תשפ"ג, 04/12/2022 בהעדר הצדדים.**  
 21

מוטי פירר, שופט



הוקלד על ידי ליאת אבזו